

ЗГРАДА СУДА У БРОЈКАМА

- Архитекта:
Ричард Роџерс
(Richard Rogers), Велика
Британија
Конзорцијум архитеката:
Richard Rogers Partnership
Ltd, Лондон, и Claude Bucher,
Стразбур
- Цена: 455 милиона
француских франака

- Употребљива површина: 28.000 m², укључујући
 - 860 m² - велика сала за расправе
 - 520 m² - мала сала за расправе
 - 4.500 m² - сале за састанке
 - 16.500 m² - канцеларије

- Број сала за састанке: 18, укључујући
 - велику салу за расправе (243 места за седење + 49 за судије
 - + 22 за подносиоце представки)
 - малу салу за расправе (101 место за седење + 25 за судије
 - + 12 за подносиоце представки)
 - сале за судска већања (47-52 места за седење)
 - сале за састанке (у просеку 47 места за седење за столом, плус 52 места позади)

- Број канцеларија: 535 канцеларија (променљив)
- Аудиовизуелна опрема: сала за новинаре (204 места за седење)
сала за семинаре (104 места за седење)

- Као и:
 - 490 kт електричних каблова
 - 5.500 светиљки
 - 10 kт севи
 - 500 m покретних трака за пренос докумената
 - 9 лифтова/теретних лифтова
 - 450 тона металних оквира
 - 1.450 тона армираног бетона
 - 15.000 m³ бетона
 - 2.800 дужних метара уграђених жардињера на прозорима
 - 4 топлотне пумпе
 - 16 посебних јединица за климатизацију
 - 50 предузећа са 125 подизвођача
 - 1.500 радника на градилишту
 - 800.000 сати грађевинских радова

НЕ ТРЕБА МЕШАТИ СА:

Судом правде Европске уније

Овај Суд, са седиштем у Луксембургу, обезбеђује поштовање права ЕУ и одлучује о тумачењу и примени уговора којима је основана Европска унија.

Међународним судом правде

Судским органом Уједињених нација, са седиштем у Хагу.

Универзалном декларацијом о људским правима

Текстом који су 1948. усвојиле Уједињене нације како би ојачале заштиту људских права на међународном нивоу.

Повељом о основним правима

Текстом Европске уније о људским правима и основним слободама, усвојеним 2000. године.

ДОДАТНЕ ИНФОРМАЦИЈЕ

European Court of Human Rights
Public Relations
67075 Strasbourg cedex
France
www.echr.coe.int

УКРАТКО О СУДУ

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЉУДСКА ПРАВА

Европски суд за људска права (у даљем тексту: Суд) је међународни суд основан 1959. године. Он одлучује о представкама појединаца или држава у вези са наводним повредама грађанских и политичких права зајемчених Европском конвенцијом о људским правима.

Суд се од 1998. налази у сталном заседању и појединци могу непосредно да му се обраћају.

Суд је од свог оснивања разматрао више стотина хиљада представки. Пресуде Суда су обавезујуће за земље на које се односе и наводе њихове владе да мењају законодавство и управну праксу у широком дијапазону области. Практика Суда претвара Конвенцију у модеран и моћан живи инструмент који одговара на нове изазове и ојачава владавину права и демократију у Европи.

Седиште Суда налази се у Стразбуру, у Згради људских права коју је 1995. године пројектовао британски архитекта Ричард Роџерс – изглед ове зграде познат је широм света. Одавде Суд надгледа поштовање људских права 700 милиона Европљана у 46 држава чланица Савета Европе које су ратификовале Конвенцију.

КЉУЧНИ ДАТУМИ

5. мај 1949.

Оснивање Савета Европе

4. новембар 1950.

Усвајање Конвенције

3. септембар 1953.

Ступање Конвенције на снагу

21. јануар 1959.

Консултативна скупштина Савета Европе бира прве чланове Суда

23-28. фебруар 1959.

Прва седница Суда

18. септембар 1959.

Усвајање Пословника Суда

14. новембар 1960.

Суд доноси прву пресуду у предмету Лолес против Ирске (*Lawless v. Ireland*)

1. новембар 1998.

Ступање на снагу Протокола бр. 11 уз Конвенцију којим се успоставља „нови Суд“

1. јун 2010.

Ступање на снагу Протокола бр. 14 у циљу обезбеђивања дугорочне ефикасности Суда

1. август 2018.

Ступање на снагу Протокола бр. 16 уз Конвенцију којим је Суду омогућено да даје саветодавна мишљења

ЕВРОПСКА КОНВЕНЦИЈА О ЉУДСКИМ ПРАВИМА

Европска конвенција о људским правима (у даљем тексту: Конвенција) представља међународни уговор којим државе чланице Савета Европе обећавају да ће обезбеђивати основна грађанска и политичка права, не само својим држављанима већ свим лицима у својој надлежности.

Конвенција, која је потписана 4. новембра 1950. у Риму, ступила је на снагу 1953.

ГАРАНТИЈЕ И ЗАБРАНЕ

Конвенција нарочито јемчи:

- право на живот
- право на правично суђење
- право на поштовање приватног и породичног живота
- слободу изражавања,
- слободу мисли, савести и вероисповести, и
- заштиту имовине.

Конвенција
нарочито забрањује:

- мучење и нечовечно или понижавајуће поступање или кажњавање,
- ропство и принудни рад,
- смртну казну,
- произвољно и незаконито лишење слободе, и
- дискриминацију у уживању права и слобода зајемчених Конвенцијом.

